

Recept på rödfärg och slamfärg

Vanlig Rödfärg

2 kg. järnvitriol löses i 50 liter kokande vatten; däri invispas 2,5 kg. finmalet rågmjöl, som får koka i 15 minuter under omrörande. 8 kg. Falu Rödfärg iblandas, varefter alltsammans får koka ytterligare 30 minuter. Summa 62,5 kg. rödfärg, bortkokningsprocenten oräknad.

Rödfärg med oljetillsats

I. 5 kg. Falu Rödfärg blandas med 12,5 liter vatten. För att färgen skall kunna röras sönder tillsättes först helt litet av vattnet och, efter grundlig omrörning, alltsammans.

II. Av 1 kg. grovt rågmjöl kokas ett klister (mjölet ivispas), som tillsättes av 1,5 kg. linolja och omröres.

Blandning II röres ned i blandning I. Skulle den så erhållna rödfärgsblandningen vara för tjock, kan den förtunnas med såpvatten eller sillake.

Den ovan som "vanlig rödfärg" benämnda rödfärgen är en av de hållbaraste, som finnas, men den fodrar rätt stora kärl för kokande av full sats. I brist på stora kokkärl kan satsen minskas procentuellt alltefter behovet. Färgen är både billig och lätt att tillaga samt besitter utomordentligt goda konserverande egenskaper.

Rödfärgen med linoljetillsats kan under vissa förhållanden "spjälka", beroende på att linoljan, på grund av sin emulgering med klistret, inte tränger in i träet, så som avses med densamma.

Påstrykningen av rödfärgen, liksom även den nedan omnämnda slamfärgen, torde inte behöva någon särskild beskrivning. Lämpligast för strykning av rödfärg äro stora slafsiga anstrykare - penslar. "Hornsuggor" och andra tagelkvastar äro odugliga.

Slamfärg

1. 2,5 kg. rågmjöl nedröres i kallt vatten, varefter blandningen får koka till ett lagom klister.
2. 1 kg. vitriol löses i kokande vatten. Järnvitriol användes till mörka färgtoner och zinkvitriol till ljusa färger.
3. 1 kg. harts (colofonium) smältes i vattenbad eller svag eld för att icke ta eld och blandas, medan det ännu är varmt, med 5 kg. linolja. I stället för linolja kan tran användas.

De tre lösningarna blandas med varandra, medan de äro varma. I denna s. k. "stamlösning" blandas krita, guldocker, brunocker, terra di sienna och andra jordfärger alltefter den kulör som avses. Även zinkvitt kan ifrågakomma för ernående av bättre täckning och lyster. Färgen kan förtunnas med vatten, om den skulle vara för tjock. Observera! Alltså: Färgpigmenten uppröras tjockt i en liten mängd av "stamlösningen" för att kunna sönderröras och iblandas därefter i den återstående "stamlösningen".